

چه کسانی این کار را انجام می دهند؟

در رأس این کار امریکا و متحدانش برای این کار تلاش می کنند.

هدفشان ناکامی امارت اسلامی است یا هدف دیگری دارند؟

شک و شبهه و بی اعتمادی ایجاد کردن هم گامی برای ناکامی امارت اسلامی است.

در بین امارت اسلامی و مردم؟

در بین امارت اسلامی و مردم و همچنین در بین امارت اسلامی و کشورهای دیگر.

در طول آن بیست ماه مذاکره، بارها شما و امریکا یکدیگر را به نقض

توافقنامه دوحه متهم کردید؛ مسأله اصلی چیست؟

متن توافقنامه همان زمان در رسانه‌ها منتشر شد و همه هموطنان می توانند مطالعه کنند و مشخص است که چه کسی از توافقنامه سرپیچی کرده است. در همان زمان هم که توافقنامه امضا شده و زمان خروج امریکایی‌ها مشخص شده بود، آنها سرپیچی کردند و صدها بار توافقنامه را نقض کردند و ما به دلیل منافع ملی کشور، در بعضی از موارد با سعه صدر با آنها رفتار کردیم.

جناب وزیر! من سه مثال از این توافقنامه را برای شما بیان می کنم: اول،

حکومت فراگیر؛ دوم، عدم استفاده تروریست‌ها از خاک افغانستان برای

تهدید دنیا؛ سوم، حقوق بشر، که الان نیز کشورها شمارا به عدم رعایت آن

متهم می کنند.

اولاً در توافقنامه چیزی به عنوان حقوق بشر وجود ندارد؛ دوماً ما به عدم استفاده از خاک افغانستان علیه کشورهای خارجی پایبندیم و این جزو اصول ماست و ما به هیچ گروه و فردی اجازه نمی دهیم که از خاک افغانستان علیه هیچ کشوری استفاده کند.

اما همین جهانیان می گویند که در افغانستان ده‌ها گروه تروریستی

وجود دارد که امارت اسلامی با آنها در ارتباط است. در همین گزارش

اخیر سازمان ملل نیز از القاعده و تحریک طالبان پاکستان (تی. تی. پی) نام

برده اند.

اینها همه تبلیغات است. این ده‌ها گروه که می گویند چه گروه‌هایی هستند؟ قبلاً نیز بعضی رسانه‌ها می گفتند که در افغانستان بیست گروه وجود دارد، برای اینکه مبارزه ما را زیر سؤال ببرند و مذاکرات را ناکام کنند؛ می خواستند نشان دهند که مذاکره با طالبان و امارت اسلامی بی نتیجه است، چون گروه‌های زیادی وجود دارند و جنگ ادامه پیدا می کند، اما برای جهانیان و ملت ثابت شد که آن گروه‌ها چه شدند.

جناب مجاهد، شما چگونه به کابل آمدید؟ کمی درباره اتفاقات آن روزها

توضیح دهید. فرماندهی بر عهده شما بود؟

در زمان سقوط ولایت نیمروز، شیخ ملاهبت الله آخوندزاده به ما اجازه گرفتن ولایات

برای عملی کردن
توافقنامه برخی از
مکانیزیم‌ها وجود
داشت، مثلاً اگر
قرار بود خارجی‌ها
از یک پایگاهی به
جای دیگر منتقل
شوند، در بین راه
مشکلی برای آنها
ایجاد نشود در
زمان مذاکرات، به
پایگاه‌های بزرگ
حمله صورت نگیرد
تا برای مذاکرات
مشکلی به وجود
نیاید